

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τήν Παρασκευήν, 15^{ην} /28^{ην} Αύγουστου 2020, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ Θεομητορική ἐορτή τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Ἡ ἐορτή αὕτη ἐωρτάσθη εἰς τόν προσκυνηματικόν Ναόν τῆς Κοιμήσεως, τόν ἀπό τῆς Ἀγίας Ἑλένης 326 μ.Χ., καί ἀπό τῶν αὐτοκρατόρων Μαρκιανοῦ καί Πουλχερίας τό 417 μ.Χ., τόν ἐν τῇ Γεθσημανῇ καί ἐπὶ τοῦ Θεομητορικοῦ Μνήματος, ἔνθα ἐνεταφιάσθη ἡ Ὑπεραγία Δέσποινα ἡμῶν Θεοτόκος ἀειπάρθενος Μαρία.

Ἐνταῦθα ἐτελέσθη Ἑσπερινός ἀφ' ἐσπέρας τήν 5:00 μ.μ. ὥραν, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Γεράσων κ. Θεοφάνους, συνιερουργούντων αὐτῷ Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων, Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων καί τοῦ διακόνου Σωφρονίου καί μετεχόντων πιστῶν εὐλαβουμένων τήν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον, τήν ἐνταφιασθεῖσαν ἐνταῦθα καί μεταστᾶσαν εἰς οὐρανούς ὑπό τοῦ Υἱοῦ αὐτῆς καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τήν πρωΐαν, ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς προεξῆρξε τῆς θείας Λειτουργίας ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Γεράσων κ. Θεοφάνους, Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου καί Πέλλης κ. Φιλουμένου, Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων, Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων, τοῦ Ἀρχidiaκόνου Μάρκου, ψάλλοντος τοῦ Ἱεροδιακόνου Συμεών ἐλληνιστί καί τῶν μελῶν τῆς ἐνορίας τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Ἰακώβου ἀραβιστί καί μετεχόντων ἐν κατανύξει, παρά τά περιοριστικά μέτρα, πολλῶν πιστῶν ἐντοπίων οὐχί προσκυνητῶν, ὡς μή ἐλθόντων.

Εἰς τό Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἔχοντα οὕτως:

«Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι, ἐν Σοί Παρθένε ἄχραντε· παρθενεύει γάρ τόκος, καί ζωὴν προμνηστεύεται θάνατος. Ἡ μετὰ τόκον παρθένος, καί μετὰ θάνατον ζῶσα, σῶζοις ἀεὶ, Θεοτόκε τήν κληρονομίαν Σου», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας.

«Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Ἡ μόνη ὄντως ὑπερφυῶς καί ὑπερουσίως τόν ὑπερούσιον τοῦ Θεοῦ Λόγον χωρήσασα εὐλογημένη Δέσποινα ἡμῶν Θεοτόκος καί ἀειπάρθενος Μαρία, συνήγαγεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ τοῦ τάφου αὐτῆς, ἵνα μετὰ τῶν ἀπό περάτων τῆς γῆς νοερῶς συναθροισθέντων ἐνταῦθα ἀγίων ἀποστόλων τιμήσωμεν ἐορτίως τήν Κοίμησιν Αὐτῆς.

«Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περί σου ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ», (Ψαλμ. 86,3) ψάλλει ὁ θεῖος Δαυΐδ. Ποίαν γάρ ἐκληψόμεθα πόλιν τοῦ ἀοράτου καί ἀπεριγράπτου Θεοῦ, τοῦ τά πάντα τῇ ἰδίᾳ δρακί περιέχοντος, διερωτᾶται ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, ἀλλ' ἢ τήν μόνην ἀπεριγράπτως χωρήσασα τόν ὑπερούσιον τοῦ Θεοῦ Λόγον, Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν; Τί γάρ ἐπιδοξότερον τοῦ δέξασθαι «τήν τοῦ Θεοῦ βουλήν, ἀρχαίαν, ἀληθινήν», ὡς λέγει ὁ μεγαλοφωνότατος Ἡσαΐας, (Ἠσ. 25,1).

Εἰς τό πρόσωπον τῆς Θεοτόκου Μαρίας ἐνικήθησαν οἱ νόμοι τῆς φύσεως, λέγει ὁ ὕμνογράφος ἱερός Κοσμάς: «Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὅροι, ἐν Σοί Παρθένε ἄχραντε· παρθενεύει γάρ τόκος, καί ζωὴν προμνηστεύεται θάνατος». Τόσον, ἡ ἐν ἁγίῳ Πνεύματι σύλληψις ὅσον καί ἡ ἐνσάρκωσις τοῦ Θεοῦ Λόγου τοῦ Χριστοῦ ἐκ τῶν ἁγνῶν αἱμάτων τῆς Παρθένου Μαρίας συνιστοῦν ὑπέρβασιν τῶν φυσικῶν νόμων. «Ἡ Παρθένος [Μαρία] ὑπεφυῶς τεκοῦσα [τόν Θεόν Λόγον] παρέλυσεν οὐδέν τῆς παρθενίας τεκμήριον», λέγει ὁ ἅγιος Μάξιμος ὁ ὁμολογητής.

Κατά δέ τήν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου ἐνικήθησαν καί πάλιν οἱ φυσικοὶ νόμοι, ὡς ἀναφωνεῖ ὁ ὕμνωδός ἱερός Κοσμάς: «Νέμει σοι τά ὑπέρ φύσιν, Ἄναξ ὁ πάντων Θεός ἐν γάρ τῷ τίκτειν Παρθένον ὥσπερ ἐφύλαξεν, οὕτως ἐν τάφῳ τό σῶμα διετήρησεν, ἀδιάφθορον, καί συνεδόξασε θεία μεταστάσει, γέρα σοι ὥσπερ Υἱός, Μητρί χαριζόμενος».

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός ἐξιστάμενος πρό τοῦ μυστηρίου τοῦ θανάτου τῆς πηγῆς τῆς ζωῆς, δηλονότι τῆς Θεοτόκου καί Μητρός τοῦ Θεοῦ λέγει: «Τί τοίνυν τό περί σέ τοῦτο μυστήριον ὀνομάσωμεν; θάνατον; Ἀλλά καί φυσικῶς ἡ πανίερος καί μακαρία σου ψυχὴ τοῦ πανολβίου καί ἀκηράτου σου χωρίζεται σώματος, καί τό σῶμα τῇ νομίμῳ ταφῇ παραδίδοται, ὅμως οὐκ ἐναπομένει ἐν τῷ θανάτῳ οὐδ' ὑπό τῆς φθορᾶς διαλύεται· ἥς γάρ τικτούσης ἀλώβητος ἡ παρθενία μεμένηκε, ταύτης μεθισταμένης ἀδιάλυτον τό σῶμα πεφύλακται καί πρός κρείττονα καί θειοτέραν σκηνήν μετατίθεται, οὐ διακοπτομένην θανάτῳ, ἀλλά εἰς ἀπεράντους αἰῶνας αἰῶνων διαιωνίζουσιν».

Τούτου ἔνεκεν, ἡ μακαρία Παρθένος ἀνεδείχθη κατά τόν ἅγιον Ἰωάννην τόν Δαμασκηνόν, «τῶν Ἐκκλησιῶν ἡ ἀκρόπολις», ἀλλά καί «ἡ μήτηρ τῶν ἀνά πᾶσαν τήν οἰκουμένην Ἐκκλησιῶν». Αὕτη, κηρύττει ὁ ἅγιος Ἰωάννης, «οὐχ ὡς ὁ Προφήτης Ἠλίας εἰς τόν οὐρανόν ἐλήλυθεν, οὐχ ὡς ὁ Παῦλος ἕως τρίτου διεβιβάσθη οὐρανοῦ, ἀλλ' ἕως αὐτοῦ τοῦ βασιλικοῦ θρόνου τοῦ Υἱοῦ αὐτῆς ἔφθασε, αὐτόπτως ὁρῶσα καί χαίρουσα καί σύν πολλῇ καί ἀφάτῳ τῇ παρρησίᾳ παρεστῶσα».

Ἀκριβῶς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, αὐτό τοῦτο τό γεγονός τῆς αὐτόπτως ὁρώσης καί σύν τῇ πολλῇ καί ἀφάτῳ παρρησίᾳ παρεστῶσης τῷ Υἱῷ καί Θεῷ αὐτῆς κατέστησεν τήν Παναγίαν Θεοτόκον πάντων τῶν προσκυνούντων καί σεβομένων αὐτήν «μετά τόν Θεόν» καταφύγιον, ὡς λέγει ὁ ὕμνωδός: «Διάσωσον ἀπό κινδύνων τούς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετά Θεόν εἰς σε καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καί προστασίαν».

Ἡμεῖς, οἱ ἐορτίως καί πανηγυρικῶς παρεστῶτες σήμερον ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ Θεομητορικῷ Μνήματι ἐν Γεθσημανῇ τῷ χωρίῳ, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Θεοφόρου Πατρός ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ καί ἐγκωμιαστοῦ τῆς Θεοτόκου καί σύν αὐτῷ εἴπωμεν: «Μετά Δαυΐδ σκιρτήσωμεν Πνεύματι ἡ κιβωτός γάρ Κυρίου σήμερον καταπέπνυται. Μετά Γαβριὴλ τοῦ τῶν ἀγγέλων πρωτοστάτου βοήσωμεν: «Χαῖρε τό τῆς χαρᾶς ἀδαπάνητον πέλαγος, Χαῖρε τό μόνον τῆς λύπης ἐξάλειπτρον. Χαίροις, πάσης καρδίας ἀκεσώδυνον (=τό ὁδύνας πόνους καταπαῦον) φάρμακον. Χαίροις δι' ἥς παρωθεῖται μέν θάνατος, ἡ δέ ζωὴ εἰσκεκόμισται». Χριστῷ τῷ Υἱῷ τοῦ Θεοῦ καί Θεῷ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα καί τό κράτος σύν τῷ Ἀνάρχῳ Πατρί καί τῷ Παναγίῳ καί ζωοποιῷ Πνεύματι, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν. Ἐτη πολλά».

Μετά τήν θεία Λειτουργίαν ὁ ἡγούμενος Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀβήλων κ. Δωρόθεος ἐδεξιώθη τήν Πατριαρχικὴν Συνοδείαν καί τό ἐκκλησίασμα εἰς τό

Ἡγουμενεῖον.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας